

Минали Янко и майка му живи и здрави и продължили пжтя си.

Отъ тогазъ и до днесъ тая страшна скала стои наведена надъ пжтеката въ гънкитѣ на Пирина. А подъ нея винаги стоятъ изправени пржчици и тояжки. И колкото пжти да ги взематъ овчарчетата и козарчетата, пакъ подъ скалата на другата сутринъ се намиратъ изправени други тояжки и пржчици. . .

Александъръ Спасовъ

ЕСЕНЬ

Тжжно, кално и мъгляво,
Птича пѣсень се не чуе,
Огъ небето пепеляво
Дъждъ ромони, вѣтръ хлуе.

Жълти листи, жълти, болни
На земята вкупомъ слитатъ,
Дни си спомнятъ, днитѣ волни,
И за слънце топло питатъ.

Тжжно, кално и студено.
Нѣма радостъ за сърдцата.
Сбогомъ вечъ, поле зелено,
Тжжни сме и ний децата!

Н. Моновъ

